

یکم نوامبر «روز جهانی کوبانی» و تاثیر حماسه کوبانی و روژآوا بر آثار هنری!

بهرام رحمانی

bahram.rehmani@gmail.com

روز یکم نوامبر، روز جهانی کوبانی است. نیروهای سازمان اسلامی داعش در ۱۵ سپتامبر ۲۰۱۴، با حمایت نیروهای خارجی و داخلی برای شکستن مقاومت و انقلاب ۱۹ جولای ۲۰۱۲ روژآوا (کردستان سوریه)، به کوبانی حمله کردند و دولت ترکیه با تمام امکانات از این گروه تبه کار حمایت کرد. با این وجود، مقاومت تاریخی در کوبانی، آوازه جهانی پیدا کرد.

نخست ۱۳۰ مرکز در جهان، فراخوان «بسیج عمومی علیه داعش در حمایت از کوبانی و انسانیت» را امضاء کردند. نویسندگان، روشنفکران، صاحبان جوایز نوبل، آکادمیسین‌ها، فیلسوفان، تاریخ‌شناسان، روزنامه‌نگاران، نمایندگان سازمان‌های مدنی و پارلمان‌ها و نیروهای کمونیست، آنارشیست و آزادی‌خواه همراه با هزاران نفر فراخوان‌هایی در حمایت و همبستگی از کوبانی صادر کردند.

در فراخوان آمده که ائتلاف بین‌المللی در چارچوب حقوق جهانی به مسئولیت‌های خود عمل نمی‌کند و بسیاری از اعضای ائتلاف به‌ویژه ترکیه به حمایت مالی و لجستیکی داعش می‌پردازند.

امضاء کنندگان کمپین حمایت جهانی از کوبانی می‌گویند: «اگر جامعه بین‌المللی می‌خواهد روح دموکراتیک را برای خاورمیانه به ارمغان آورد، باید از مقاومت کردها در کوبانی پشتیبانی کند.» هم‌چنین گفته شده: «زمان آن فرارسیده که به بازیگران عرصه جهانی پیامی قاطع داده شود تا سیاست‌هایی دیگر در بگیرند.»

هم‌چنین از جهانیان خواسته شد که در روز «۱ نوامبر» به خیابان‌ها سرازیر شوند.

در پی این فراخوان؛ به‌ویژه دارندگان جوایز صلح نوبل و فیلسوفان، روز یکم نوامبر، به‌عنوان «روز جهانی کوبانی» اعلام شد. «نوام چامسکی» زبان‌شناس معروف، «آدولف پیرس آسکوئیل» صاحب جایزه صلح نوبل از آرژانتین، «دسموند توتو» برنده جایزه صلح نوبل از آفریقای جنوبی، «میشل رولان» رئیس سازمان پزشکان جهان، از جمله هزاران نفری هستند که به این کمپین پیوستند. در پی این فراخوان‌ها، ده‌ها هزاران تن در از پاریس گرفته تا برلین و رم، از رم تا اسکانندیناوی، آمریکای لاتین، استرالیا، پاکستان و هندوستان، از ایتالیا تا ایران و در اقصا نقاط جهان، در روز ۱ نوامبر، روز جهانی کوبانی در سطح گسترده و با شکوهی برگزار شد. این راهپیمایی‌ها از سوی فعالان جامعه مدنی جهان غرب و کشورهای دیگر در همبستگی با کوبانی سازماندهی و برگزار گردید.

تاکنون فیلم‌های مختلفی از قهرمانی‌های یگان‌های زنان و مردان روژآوا ساخته شده و در کشورهای مختلف جهان به نمایش درآمده‌اند.

در ادامه مطلب، چند فیلم و تئاتر درباره قهرمانان زن روژآوا را معرفی می‌کنم.

فیلم سینمایی «کوبانی»

کوبانی یک فیلم جنگی کردی درباره محاصره کوبانی است که از اکتبر ۲۰۱۴ تا ژانویه ۲۰۱۵ بین یگان‌های مدافع خلق کرد (YPG) و یگان‌های حفاظت از زنان (YPJ) علیه دولت اسلامی جنگید. این فیلم به کارگردانی اوزلم یاسار و تهیه‌کنندگی کمون فیلم روژآوا ساخته شده است.

به مناسبت یازدهمین سالگرد انقلاب روژآوا، فیلم مقاومت کوبانی، در ماه ژوئیه ۲۰۲۳، با زیرنویس فارسی منتشر شد. به مناسبت یازدهمین سالگرد انقلاب روژآوا فیلم مقاومت کوبانی که بازتاب واقعی مبارزات شکوهمندانه‌ی از مقاومت کوبانی‌ست، با زیرنویس فارسی منتشر شد.

شعار «ژن ژیان آزادی» در کوبانی داعش را در هم شکست و در ایران نیز دموکراسی را به پیروزی خواهد رساند.

زیرنویس فارسی این فیلم به زنان و جوانان انقلاب «ژن ژیان آزادی» تقدیم شده است.

داستان فیلم کوبانی در رابطه با مقاومت تاریخی کوبانی است و در آن شخصیت‌ها و پیشاهنگان مقاومت کوبانی بازآفرینی شده‌اند.

فیلم کوبانی در شهرهای سلیمانیه، رقه، طبقا، قامیشلو، رملان، حسکه، برلین، درسدن، کیل، کتن، مانهایم، اسن و ماری و چند شهر دیگر اروپا اکران شده است. این فیلم از سوی اوزلم یاشار کارگردانی شده و محصول مشترک کومین فیلم روزاوا و TEV-ÇAND است که در سال ۲۰۲۱ ساخته شده است. مدت این فیلم ۲ ساعت و ۳۰ دقیقه می باشد.

پنجمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم «کوبانی» با یاد و بزرگداشت «طاها کریمی» فیلم‌ساز فقید بانه‌ای در بخش‌های مختلف رقابتی داستانی، انیمیشن و مستند در کشور آلمان برگزار می‌شود. به گزارش کرد پرس؛ پنجمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم «کوبانی» Kobani به مدیریت جمعی مسئولان ارشد جشنواره، با کارگردانی هنری «جنکو شریف» Janko Sharif فیلم‌ساز و مدیر فیلم‌برداری گرد سوری مقیم اروپا و با یاد و بزرگداشت «طاها کریمی» کارگردان فقید گرد ایرانی؛ در روزهای ۱۶ تا ۱۸ شهریور ماه سال جاری (۶ تا ۸ سپتامبر ۲۰۲۴) در کشور آلمان برگزار شد. جشنواره بین‌المللی فیلم «کوبانی»، اعلام کرد که پذیرش آثار ارسالی برای پنجمین دوره این رویداد سینمایی، برای سفری به میان فرهنگ‌های جهان؛ از روز ۱۲ اردیبهشت ماه جاری (۱ مه ۲۰۲۴) بازگشایی شده و تا روز ۱۱ تیر ماه سال جاری (۱ ژوئیه ۲۰۲۴) ادامه داشت.

فیلم سینمایی درباره کوردها

فیلم سینمایی «خواهران جنگ Sisters in Arms» به نویسندگی و کارگردانی «کارولین فورست - Caroline Fourest» سینماگر فرانسوی و با نقش آفرینی «دیلان گوین» Dilan Gwyn، «امیره کاسر» Amira Casar، «کامیلیا جوردانا» Camélia Jordana، «مایا سانس» Maya Sansa، «اشفیر گیرال» Esther Garrel، «نانه بلوندیل» Nanna Blondell، «کوکماز ارسلان» Korkmaz Arslan، «نوش سکوگین» Noush Skaugen، «مارک ریدر» Mark Ryder، «یوسف دوزو» Youssef Douazou فیلم جالب و دیدنی است.

فیلم «اسلحه خواهران» توسط «کارولین فرس» کارگردان و روزنامه‌نگاری فرانسوی ساخته شده است. فیلم داستان دختری ایزدی با نام «زارا» است که توسط داعش به بردگی گرفته می‌شود. زارا خود را از دست داعش نجات می‌دهد و وارد گردان نیروهای بین‌المللی زنان علیه داعش می‌شود.

کارولین فرس در باره فیلم می‌گوید: پیش از همه چیز این فیلم تخیلی نیست و از گروه یا سرزمینی روایت نمی‌کند، بلکه درباره مبارزه زنان کرد در برابر داعش است که خط اول مقاومت هستند. فیلم نمایش دهنده وحشی‌گری داعش و مبارزه زنان کرد است. این کارگردان ادامه می‌دهد: بعد از شکست داعش برابیم روشن شد که تفکر داعش توسط زنان از بین رفته است. آن‌ها از زنان کرد می‌ترسیدند چرا که معتقد بودند اگر از سوی زنی کشته شوند به بهشت نمی‌روند، به همین خاطر من هم فکر کردم که یک فیلم سینمایی می‌تواند این مسئله را به‌خوبی نشان دهد.

با آغاز اکران این فیلم در اروپا، مسئولان ترکیه مخالف خود را با ساخت فیلم نشان دادند و آن را تبلیغ برای تروریسم وصف کردند. اما کارگران فیلم می‌گویند: من نگرانی‌های ترکیه و اردوغان را درک می‌کنم چون که فیلم باعث می‌شود رییس جمهور ترکیه احساس شرمندگی کند. آن‌ها ضد کردها هستند و نمی‌خواهند دنیا از وجود واقعیت‌ها مطلع شوند.

کارولین فرس ادامه می‌دهد: جهان مدیون کردها است و فیلم درباره ترس داعش از زنان مبارز کرد است و این به نفع ترکیه نیست. سه‌شنبه شب یکم اکتبر ۲۰۱۹ چهارمین جشنواره بین‌المللی فیلم سلیمانیه با نمایش فیلم «خواهران جنگ» به کارگردانی فیلم ساز فرانسوی «کارولین فاوست» در تالار هنر شهر سلیمانیه نمایش داده شد. این جشنواره، میزبان ۱۳۴ فیلم از ۷۹ کشور جهان بود. در این جشنواره ۴۴ فیلم کردی از کردستان و خارج از آن روی پرده رفتند.

فیلم مستند «جنگ زنان: زنان در مقابل داعش»

فیلم مستند دیگری نیز درباره زنان روژآوا به نام «جنگ زنان: زنان در مقابل داعش» است. این فیلم هم روایتی است از ایستادگی و شهادت زنان بالنده و مبارز کرد که با درنده‌ترین و جاهل‌ترین نیروی قرن نبرد کردند. مستند مذکور که در تلویزیون «روسیه امروز-آر.تی» نشر شده، زندگی پرافتخار چند دختر کرد را در سوریه تعقیب می‌کند که با وجود سنت‌های زن‌ستیزانه حاکم در جامعه، در برابر تهاجم وحشیان داعشی و افکار مردسالارانه اجتماع سلاح بر دست گرفته جایگاه‌شان را در میان رزمندگان خود تثبیت کنند.

ویدیوی مستند «جنگ زنان»، ما را به خانه دختر نوجوان کرد به نام «گولان» در شهر سریکانی می‌برد که یک بار تحت تسلط داعش درآمده ولی زنان قهرمان «واحد‌های مدافع زنان - ی.پ.ژ» این مردمان را از چنگال خونین داعشی‌ها نجات داده‌اند. گولان، ۱۸ ساله، قبل از جنگ آرزوی آموختن زبان فرانسوی را در سر می‌پروراند. او متعلق به خانواده فقیری است که پدرش نجار و مادرش زن خانه می‌باشد. گولان که چهار برادرش نیز در جبهه ضد داعش می‌جنگند، تصمیم می‌گیرد تا به صف مبارزان پیوسته کشورش را از چنگال استبداد و جهالت نجات بخشد. او سخن پدرش را به یاد می‌آورد که در لحظه وداع به او گوش زد کرده بود: «دستگیرت نکنند. اگر چنین شد، آخرین مرمی را برای خود نگه‌دار.»

گولان به اردوگاه دختران می‌رود تا پس از یک ماه آموزش نظامی به مصاف داعش برود. در اردوگاهی که فقط ۳ کیلومتر دورتر از خط مقدم جنگ قرار دارد، او با ۲۰ دختر دیگر یک جا می‌شود که مثل او خانه‌های شان را ترک گفته‌اند. هرچند، این دختران برای اولین بار یکدیگر را ملاقات می‌کنند، اما دوستی و صمیمیت بین‌شان چنان هویداست که گویی سال‌هاست هم دیگر را می‌شناسند. رفیق تولهیدان (انتقام)، فرمانده «ی.پ.ژ» که مسئولیت آموزش این گروه را به عهده دارد، دلیل این محبت را در هدف و ایدئولوژی مشترک آنان می‌بیند. لیکن این دوستی هیچ گاهی سد راه دید انتقادی شان نمی‌گردد. آنان با خلوص نیت تمام در جلسات انتقادی کمبودها و اشتباهات همدیگر را بازگو می‌کنند و معتقدند که با بلندبردن سطح آگاهی و مبارزه با ضعف‌های همدیگر از طریق انتقاد می‌توانند به انسان‌های نویی بدل شوند.

در این مستند گولان که در شهر سریکانی زندگی می‌کند یک‌بار به اسارت داعش درآمده ولی زنان قهرمان «واحد‌های مدافع زنان» (ی.پ.ژ) او را از چنگال خونین داعشی‌ها نجات داده بودند. گولان، ۱۸ ساله، متعلق به خانواده فقیری است که پدرش نجار و مادرش زن خانه بودند. گولان که چهار برادرش نیز در جبهه ضد داعش می‌جنگیدند، تصمیم می‌گیرد تا به صف مبارزان پیوسته

بیبوند و در جنگ رهایی بخش جامعه‌اش نقش خود را ایفا کند. او سخن پدرش را به یاد می‌آورد که در لحظه وداع به او گوش زد کرده بود: «دستگیرت نکنند. اگر چنین شد، آخرین مری (گلوله) را برای خود نگه دار.»

گولان به اردوگاه دختران می‌رود تا پس از یک ماه آموزش نظامی به مصاف داعش برود. در اردوگاهی که فقط ۳ کیلومتر دورتر از خط مقدم جنگ قرار دارد، او با ۲۰ دختر دیگر یک‌جا می‌شود که مثل او خانه‌هایشان را ترک گفته‌اند. هرچند، این دختران برای اولین بار یکدیگر را ملاقات می‌کنند، اما دوستی و صمیمیت بین‌شان چنان هویداست که انگار سال‌هاست هم دیگر را می‌شناسند. رفیق تولهیدان (انتقام)، فرمانده «ی.پ.ژ» که مسئولیت آموزش این گروه را به عهده دارد، دلیل این محبت را در هدف و ایدئولوژی مشترک آنان می‌بیند. لیکن این دوستی هیچ گاهی سد راه دید انتقادی‌شان نمی‌گردد. آنان بی‌ریا در جلسات انتقادی کمبودها و اشتباهات همدیگر را بازگو می‌کنند و معتقد اند که با بلندبردن سطح آگاهی و مبارزه با ضعف‌های همدیگر از طریق انتقاد می‌توانند به انسان‌های نویی بدل شوند.

تولهیدان که با زیردستی‌هایش نه به سان فرمانده، بلکه یک دوست نزدیک برخورد می‌کند، قبلا در آزادسازی شهر سریکانی حضور مستقیم داشته که از تجاربش در جنگ سخن می‌گوید:

«من بیش‌تر در جنگ‌های حوالی شهر سریکانی اشتراک ورزیده‌ام. در جبهه شما روبروی دشمن قرار می‌گیرید، بسیار نزدیک. شما به سوی آنان شلیک می‌کنید و آنان به سوی شما. آنان به سوی شما خمپاره پرتاب می‌کنند. سفر آن در همه جا می‌پیچد. اما ما ایمان راسخ داریم. ایمانم به پیروزی، همیشه بر ترس‌هایم غالب شده است.»

تولهیدان در بخشی از حرف‌هایش تصریح می‌کند: «در جامعه ما، زن یا دختر بودن بدین معناست که هیچ حقی نداشته باشی. و اگر مرد باشید، بخشی از همان نظام هستید. حتی ارباب هم، ارباب خود را دارد. زن تمام روز در آشپزخانه سرگردان است، تحمل می‌کند و کودکش را پرورش می‌دهد، ولی به نظر می‌رسد که او بخشی از آن نیست.

مردم می‌گویند: «او فقط یک زن است.» در بین مردم رواج است که می‌گویند: «زنان به درخت شکسته می‌مانند.» ولی ما می‌گوییم، «نه!» زنان قادرند بجنگند! یک زن توان هر کاری را دارد!

ولی کدم زن؟

زنی که خود را بشناسد. این به چه معنا است؟

باید بداند که از کجاست، در کجا است و نقشش در زندگی چیست.»

چیچک دختر جوانی است که مخفیانه و بدون رضایت خانواده از ترکیه فرار نموده به صفوف چریک‌های زن پیوسته است. او می‌گوید داعشیان با شنیدن صدای زنان در جبهات جنگ شدیداً وحشت زده می‌شوند، آنان از ما، از زنان می‌ترسند چون تصور می‌کنند اگر با گلوله زنی کشته شوند به بهشت نمی‌روند. و دلیل هراس آنان را این‌گونه بیان می‌دارد:

«آنان باید از ماهایی که از هیچ چیزی هراس نداریم، بترسند! ما به نیروی خود ایمان داریم.»

بنفش، ۲۰ ساله، علت آمدن خود و همزمانش به جبهه جنگ را با جملات ساده ولی پرمفهوم بیان می‌دارد: «ما انسان و جامعه نوین می‌سازیم. می‌خواهیم که مردم بیش تر انسانی برخورد کنند، از حقوق خود آگاه باشند، به خصوص زنان. روزی مرگ به سراغ همه ما خواهد رسید، ولی من می‌خواهم که شهید شوم و در زندگانیم فرد مفید باشم. هر قدر هم که تلاش نمایم، هنوز کافی نیست.» این دختران از روحیه بالایی برخوردارند و از کوچک ترین خوشی‌های زندگی لذت می‌برند، با هم شوخی می‌کنند و دسته‌جمعی سرود می‌خوانند.

در این مستند بر گولان، آماره، چیچک، برفین، بنفش و چند دختر دیگر نماد هزاران دختر کرد هستند که پس از آموزش نظامی و سیاسی، این گفته‌های فرمانده‌شان را به خاطر سپرده به سوی خط مقدم جنگ در برابر داعشیان وحشی می‌روند: «خطر همیشه موجود است. گمان نبرید که اوضاع همواره چنین آرام(خواهد) بود... نیرو، تعهد، تشکل و شناخت از دشمن، ما را نجات خواهد داد.»

فیلم سینمایی «دختران خورشید- Girls of sun»، فیلمی به کارگردانی «اوا هوسون» و با بازی «گلشیفته فراهانی»، «امانوئل برکو» و محصول سال ۲۰۱۸ است.

فیلم «دختران آفتاب» به کارگردانی خانم «ایوا هوسون» که به مقاومت زنان کرد در برابر داعش پرداخته که با استقبال عمومی بینندگان مواجه شده است.

گلشیفته فراهانی در این فیلم، نقش «بهار» را بازی می‌کند، دختر جوانی که در بازگشت به روستای محل زندگی خود در کردستان همراه با پسرش و صدها زن دیگر توسط نیروهای داعش ربوده می‌شوند.

بهار سرانجام فرار می‌کند و سپس به عنوان فرمانده یک گردان ویژه از زنان مسلح کرد به نام «دختران خورشید» انتخاب می‌شود. تمامی اعضای گروه زن هستند و نقش مهمی در مبارزه علیه داعش و آزادسازی مناطق اشغالی دارند. او مدت‌ها در شرایطی غیرانسانی زندانی می‌شود و مورد اذیت و آزار جنسی قرار می‌گیرد.

امانوئل برکات، بازیگر جوان فرانسوی و برنده جایزه کن یکی از هنرمندانی است که در این پروژه سینمایی حضور دارد، او نقش «ماتیلده» خبرنگار جنگی را بازی می‌کند که شاهد این رویدادهای تلخ و غم‌انگیز است و رابطه نزدیکی با «بهار» دارد.

«اوا هوسون» کارگردان فیلم در گفت‌وگوهای خود با رسانه‌ها، آگاهی از رفتار غیرانسانی داعش با ایزدی‌ها در کردستان عراق و ماجراهای غم‌انگیز زنان و کودکان اسیر کرد را انگیزه اصلی خود از پرداختن به این موضوع عنوان کرد.

به گفته این کارگردان سرشناس فرانسوی، شجاعت و جسارت زنان کرد در مبارزه مسلحانه با داعش به راستی او را تحت تاثیر قرار داد و به همین دلیل تصمیم گرفته گوشه‌هایی از این مبارزات قهرمانانه را به تصویر بکشد.

ایوا هوسون کارگردان فرانسوی این فیلم، دختران خورشید را با الهام از زندگی واقعی زنان کرد ساخته است که از سوی نیروهای داعش در سوریه و عراق به گروگان گرفته شده بودند و بعد توانسته بودند از دست آن‌ها فرار کنند.

کارگردان این فیلم می‌گوید که هدف وی نشان دادن مبارزه زنان کرد به جهانیان است.

کارگردان فرانسوی ایوا هوسون

فیلم دختران آفتاب از جمله در ۲۴مین جشنواره بین‌المللی فیلم ژنو به نمایش درآمد. این فیلم به مقاومت زنان کرد در سنگال و روزاوا علیه تبه‌کاران داعش می‌پردازد. فیلم از سوی کارگردان فرانسوی ایوا هوسون تهیه شده است. جشنواره بین‌المللی فیلم ژنو از دوم نوامبر ۲۰۱۸ آغاز شد. فیلم دختران آفتاب در سینما «ایمپایر» با استقبال گرم تماشاگران مواجه شد. پس از پایان فیلم طنین شعار «ژن، ژیان، آزادی - زن، زندگی، آزادی» در سالن نمایش، هیجان ویژه‌ای را برای تماشاگران و دوستان سینما با خود به همراه داشت.

ایوا هوسون کارگردان فرانسوی دختران آفتاب پس از نمایش فیلمش روی صحنه رفت و به پرسش‌های تماشاگران پاسخ داد. هوسون گفت: «این فیلم را برای آشنا کردن جهانیان با مقاومت زنان کرد ساختم. مشارکت زنان کرد در این مبارزه اهمیت ویژه‌ای دارد.» هوسون یادآوری کرد که فیلم دختران آفتاب نه در مورد مسئله کرد بلکه در مورد مبارزه زنان کرد است. وی گفت: «شعار ژن-ژیان-آزادی» که به نماد زنان کرد مبدل شده تنها مختص به زنان کرد نیست بلکه به مبارزه مشترک و آزادی‌خواهانه زنان در تمام جهان مبدل شده است. این شعار، هم‌چنین نماد فلسفه اوجالان است و ی.پ.ژ با اساس گرفتن آن در تلاش برای برساخت جامعه است.»

هوسون در پایان سخنانش یکی از هدف‌های ساخت فیلم دختران آفتاب را بیان واقعیت‌ها عنوان کرد.

«رهانا» یا «ریحانه»

«رهانا» یا «ریحانه»، نام یک زن کرد است که در سال ۱۳۹۳، به قهرمان شبکه‌های اجتماعی در اینترنت تبدیل شده است. دلیل شهرت او انتشار خبری درباره اوست که می‌گوید در دفاع از شهر کوبانی موفق به کشتن بیش از ۱۰۰ تن از تروریست‌های «دولت اسلامی» شده است.

نام «رهانا» برای نخستین بار در توییتری آمده بود که در تاریخ ۱۳ اکتبر منتشر شد و در دم هزاران بار به اشتراک گذاشته شد. در این توییت عکس زن جوانی دیده می‌شود که با اسلحه‌ای در دست راست و لب‌خندی بر لب، انگشتان دست چپ خود را به علامت «V پیروزی» نشان می‌دهد.

زیر تصویر رهانا نوشته شده: «رهانا بیش از صد نفر از تروریست‌های داعش را در کوبانی کشته و به خاطر شجاعت خود به شهرت رسیده است.»

«رهانا» در توپیت ۱۳ اکتبر ۲۰۱۴- عکس: Twitter

گفته می‌شود که «رهانا» یک دختر جوان رزمنده کرد است که در جنگ با تروریست‌های «دولت اسلامی» (داعش) برای دفاع از شهر کردنشین کوبانی در شمال سوریه، توانسته بیش از ۱۰۰ نفر از جهادگران را به قتل برساند. بدین خاطر شبکه‌های اجتماعی از او به‌عنوان «قهرمان» یاد می‌کنند.

تعدادی از زنان کرد به‌خاطر شهامت و عزم نیرومند در مقابله با شبه‌نظامیان «دولت اسلامی» شهرت یافته‌اند. این زنان متعلق به سازمان «یگان‌های مدافع خلق» (ی‌پ‌گ) هستند که در کردستان سوریه مبارزه می‌کند. زنان رزمنده این سازمان به ویژه پس از آن که یکی از آنان با حمله‌ای انتحاری موجب کشته‌شدن چند تن از اسلام‌گرایان افراطی شد، به شهرت رسیدند. «دیلر گنج‌میز»، زنی ۲۰ ساله و مادر دو کودک بود. او با بستن ماده منفجره به خود و دیدن به میان شبه‌نظامیان «دولت اسلامی» ۲۳ تن از آنان را با خود به کام مرگ کشاند.

جنبش مقاومت کرد در جنگ مرگ و زندگی که در کوبانی در جریان است، وابسته به مبارزه زنان کرد است. برآورد می‌شود که شمار رزمندگان زن کرد در سوریه که در یگان‌های ویژه زنان سازمان مسلح کردی «ی‌پ‌گ» مبارزه می‌کنند، بین ۷ تا ۱۰ هزار نفر است. نام این سازمان‌های ویژه «یگان‌های مدافع خلق زنان» (ی‌پ‌جی) است.

مقاومت کوبانی در «مرد شده»/ زندگی ریحانه تئاتر شد

کارگردان «مرد شده» با اشاره به اینکه این اثر نمایشی اثری مستندگونه و دراماتیک از زندگی دختر تک‌تیرانداز کوبانی است درباره چگونگی نگارش این اثر نمایشی سخن گفت.

آسو بهاری نویسنده و کارگردان نمایش «مرد شده» درباره اجرای این اثر نمایشی به خبرنگار مهر گفت: نمایش «مرد شده» از ۱۶ فروردین اجرای عمومی خود را در سالن اصلی مرکز تئاتر مولوی آغاز کرده است.

وی ادامه داد: معتقدم هر هنرمندی باید اتفاقات و رخداد‌های اطرافش را رصد کند و در میان آن‌ها به دنبال عناصر دراماتیک بگردد. من نیز همیشه اتفاقات سیاسی و اجتماعی را مورد توجه قرار می‌دهم و از آن‌جایی که کرد زبان هم هستم رخداد‌هایی را که برای کردها به وجود می‌آید با جزئیات دنبال می‌کنم. زمانی هم که مناطق کوبانی و شنگال در محاصره داعش بود من اتفاقات را پیگیری می‌کردم و بر اساس اتفاقی مستند و واقعی که در کوبانی رخ داده بود متنی نمایشی را به نگارش درآوردم. بهاری یادآور شد: ... در زمان اشغال کوبانی توسط داعش، مسئله‌ای در میان داعشی‌ها باب شد که اگر هر مبارز داعشی با دست، خنجر و یا گلوله یک زن کشته شود مستقیماً راهی جهنم می‌شود و همین مسئله و شستشوی مغزی که داعشی‌ها داده شده‌اند و بر اساس آن تصور می‌کنند که همه‌شان به بهشت خواهند رفت، باعث شد که این خرافه به‌عنوان یک تاکتیک نظامی مورد توجه کوبانی‌ها قرار گیرد.

وی افزود: پیش از این زنان کوبانی در پشت جبهه‌ها کمک می‌کردند اما با پیچیدن این خبر زنان کوبانی هم اسلحه به دست گرفتند و حتی در موقعیتی که کوبانی‌ها در حال شکست بودند گردانی از زنان کوبانی جایگزین مردان شدند و به جنگ داعشی‌ها رفتند و باعث عقب‌نشینی داعشی‌ها شدند. در جنگ‌های شهری تک‌تیراندازها خیلی مورد توجه قرار دارند چون می‌توانند سوزنه‌های در حال حرکت را از راه دور مورد هدف قرار دهند که در این جریان دختری به نام ریحانه که در دانشگاه حلب حقوق بشر می‌خواند به یک تک‌تیرانداز مشهور تبدیل شد.

بهاری درباره اطلاعاتی که از این دختر به دست آورده است، گفت: ریحانه در جریان جنگ از یک دختر دانشجوی معمولی به یک زن تک‌تیرانداز تبدیل شد و به دلیل این که پدرش شکارچی بود تیراندازی را به‌خوبی می‌دانست و در این میان توانست ۱۵۰ نفر از مهاجمان داعشی را برای دفاع از وطنش به هلاکت برساند. کارهای این دختر کرد توجه داعشی‌ها را به خود جلب کرد تا جایی که ابتدا یک میلیون دلار و بعداً ۲ میلیون دلار برای سرش جایزه گذاشتند. با وجودی که کوبانی آزاد شده است اما این دختر هم‌چنان تحت تعقیب داعش قرار دارد.

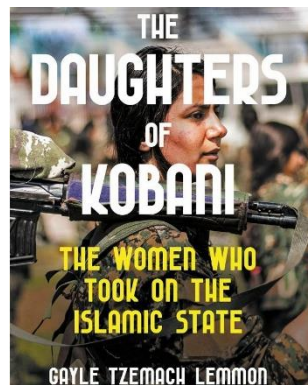
وی درباره روایت‌هایی که از زندگی این دختر وجود دارد، عنوان کرد: ۲ روایت درباره زندگی ریحانه وجود دارد. اولین روایت این که او را با نام فرشته کوبانی می‌شناختند که توسط یک داعشی سرش بریده و عکس‌های این جنایت نیز در اینترنت پخش شد اما روایت دیگر که معتبرتر است او را زنده می‌داند در حالی که هنوز هیچ عکسی از وی منتشر نشده است و من از طریق ارتباطی که با یک فرد

کوبانی در بحبوحه درگیری‌ها از طریق فضای مجازی برقرار کردم، متوجه شدم که به دلیل پنهان ماندن هویت ریحانه کسی در کوبانی از او سخنی به میان نمی‌آورد چون ریحانه به نماد مقاومت کوبانی تبدیل شده و همه در حفظ جان‌ش تلاش می‌کنند. این کارگردان با اشاره به چگونگی نگارش متن، تصریح کرد: من بر اساس اطلاعاتی که از آن مرد کوبانی درباره زندگی ریحانه و مردم کوبانی گرفتم و هم‌چنین با توجه به خبرهایی که از آن‌ها در جهان مخابره شده بود نمایشنامه «مرد شده» را نوشتم و دغدغه‌ام این بود که گوشه‌ای از رنج شیرزنان کرد را به تصویر بکشم. این نمایشنامه یک مستندنگاری است که تبدیل به درام شده و این مسئله را مد نظر قرار می‌دهد که در جنگ باید بمانیم و بجنگیم و یا فرار کنیم و جان‌مان را نجات دهیم.

بهاری در پایان صحبت‌هایش، اضافه کرد: در این نمایش از ترکیب سینما و تئاتر با همراهی صداگذاری استفاده شده است چون معتقدم تلفیق کلوزآپ سینمایی، بخش‌های نمایشی و نفس تماشگر پکیج کاملی از ارتباط و انتقال را به‌وجود می‌آورد که در جذب مخاطب موفق خواهد بود.

«مرد شده» که از ۱۶ فروردین اجرای عمومی خود را آغاز کرده، روایتی است مستند از زندگی ریحانه دختر تک‌تیرانداز کورد کوبانی که به فرشته کوبانی شهرت دارد و برای سرش جایزه ۲ میلیون دلاری تعیین شده بود. این اثر نمایشی تا ۱۴ اردیبهشت روی صحنه خواهد بود.

مجتبی فلاحی، نسیم میرزاده، بهزاد خلج و دُنا تارقی بازیگران این نمایش هستند.

کتاب دختران کوبانی که داستان واقعی زندگی دختران جنگ‌جوی کرد سوریه را در مبارزه با داعش به تصویر کشیده است به یکی از پرفروش‌ترین کتاب‌های انگلیسی زبان تبدیل شده است.

به گزارش کردپرس، ژانر جنگ یکی از موضوعات مهم برای ادبیات، فیلم و حتی موسیقی محسوب می‌شود. کردهای سوریه در مقابله با داعش که از سال ۲۰۱۴ تاکنون طول کشیده و هنوز هم ادامه دارد، مورد تحسین روزنامه نگاران، فرماندهان آمریکایی و فعالان حوزه ادبیات، فیلم و موسیقی قرار گرفته است.

گایل لمون، از جمله روزنامه‌نگارانی است که داستان واقعی نبرد نیروهای کرد سوریه، به‌ویژه زنان و دختران کرد سوریه را در مقابل داعش روایت کرده و «شجاعت» دختران کرد سوریه را در کتابی به نام «دختران کوبانی» روایت کرده است. ماهها مقاومت نیروهای کرد در شهر کردنشین کوبانی در مقابل محاصره آن توسط داعش شهره خاص و عام شد و کوبانی به لنینگراد دوم شهرت یافت.

کتاب دختران کوبانی که بر اساس مصاحبه‌های مختلف گایل لمون روزنامه نگار آمریکایی با زنان جنگجوی کرد سوریه نگاشته شده است داستان زندگی و ورود بسیاری از دختران کرد سوریه از جمله عظیما، روزدا، نوروز و زنارین را که در نبردهای کوانی و رقه علیه داعش شرکت داشته اند روایت می‌کند.

روزنامه نیویورک تایمز، این کتاب را یکی از کتاب‌های پرفروش سال در آمریکا معرفی کرده است. منتقدان آمریکایی نیز از آن استقبال کرده و سردیبران برخی نشریات معتبر آمریکایی و اروپایی نیز نقدهای مثبتی درباره محتوا و بیان آن نوشته اند.

در این کتاب، نوروز یکی از فرماندهان زن کرد سوریه معرفی شده است که فرماندهی حدود ۴۰۰۰ زن کرد و عرب را در یگان‌های مدافع خلق بر عهده داشته و در نبردهای کوبانی و رقه علیه داعش حضور مستمر داشته است. عظیما یکی دیگر از شخصیت‌های اصلی و واقعی کتاب دختران کوبانی، یک تیراندازی است که یک بار گلوله داعش به فاصله بسیار اندکی از کنار قلب او گذشته و او را زخمی کرد.

دیوید پرات، از دبیران نشریه هرالد که خود از نزدیک با نیروهای زنان کرد سوریه موسوم به یگان‌های مدافع زنان یا YPJ دیدار کرده است داستان زنان کرد سوریه در مبارزه با داعش را از جمله موضوعات جذاب بویژه برای مخاطبان غربی دانسته است اما به مخاطبان غربی یادآوری کرده است که آمریکا که خود را همپیمان کردهای سوریه می‌دانست، در سال ۲۰۱۹ کردهای سوریه را رها کرد تا ارتش ترکیه با کمک شورشیان سوریه آن‌ها را هدف عملیات سنگین نظامی قرار دهند.

حماسه کوبانی

در حین پخش مستقیم یکی از شبکه‌های تلویزیونی ترکیه گروهی از تروریست‌های داعش از مرز این کشور وارد سوریه شدند. به گزارش جهان به نقل از ابنا، شنبه ۱۲ مهر ۱۳۹۳، حمایت و پشتیبانی دولت ترکیه از تروریست‌های تکفیری داعش که به شهر کردنشین کوبانی (عین العرب) حمله می‌کنند در جریان پخش مستقیم یکی از شبکه‌های تلویزیونی آن کشور اثبات شد.

وقتی «IMC TV» در خط صفر مرزی کوبانی - پرسوس در حال پخش مستقیم رویدادها بود، گروهی از عناصر داعش از راه آهن مرزی میان ترکیه-سوریه گذشته و به منطقه «گری زوراوا» سوریه رفتند.

داعش به ساکنان برخی روستاهای اطراف عین العرب اخطار داده است آنجا را تخلیه کنند و برخی منابع خبری از ورود تروریست‌های تکفیری داعش به کوبانی خبر داده‌اند.

شبکه تلویزیونی العراقیه، گزارش داد که عناصر داعش وارد شهر کوبانی در مرز سوریه و عراق شدند و کنترل بخش‌هایی از جنوب غرب این شهر را در دست گرفتند.

داعش از ژانویه ۲۰۱۴ به کوبانی، که همراه با عفرین و جزیره از دست نیروهای حکومت سوریه خارج شده و در آن «خودگردانی» اعلام شده بود، چشم دوخت. داعش در ۱۵ سپتامبر ۲۰۱۴ از سه جهت به کوبانی حمله کرد. در حالی که در سایر مناطق به دلیل ایجاد وحشت، بدون مواجهه با مقاومت قوی پیشروی کرده بود، به دلیل سیاست‌های ترکیه انتظار داشت که کوبانی را نیز به سرعت تصرف کند، اما با مقاومتی غیرقابل تصور و تاریخی مواجه شد. مقاومت مردم کوبانی که ماه‌ها به طول انجامید، به آغازی برای پایان داعش‌ها تبدیل شد که به کابوس وحشتناک بشریت بدل شده بود. حملات داعش پس از ۱۳۴ روز مقاومت دفع شد. پس از این حملات، نیروهای سوریه دموکراتیک (SDF) با عملیات‌های پیاپی، داعش را از تمامی شهرهای سوریه بیرون راندند. با فروپاشی قدرت جنگی داعش و تبدیل آن به گروه‌های سلولی، رهبر آن، ابوبکر البغدادی کشته شد. رهبران بعدی داعش نیز کشته شدند.

کردهای آزادی‌خواه و برابری‌طلب با مقاومت کوبانی، با صدای بلند به جهانیان اعلام کردند: «ما هم در خاورمیانه هستیم.» کوبانی اثبات وجود مردم کرد است. کسانی که حمله ۱۵ سپتامبر را برنامه‌ریزی کرده بودند، در برابر مقاومت پیکارگران کرد، مجبور به تغییر نقشه‌هایشان شدند. قدرت‌هایی که نقشه‌های خود را بازنگری کردند، نمی‌توانستند از بازیگر تازه پیداشده یعنی مردم کرد چشم‌پوشی کنند. جهان دید که کسانی که در برابر تاریکی خاورمیانه مقاومت کردند، کردها بودند.

زمانی که حملات در جریان بود، عبدالله اوجالان، رهبر در بند PKK در ۲۲ سپتامبر: «سقوط کوبانی یعنی سقوط تمام جغرافیای کردستان. همه باید بر اساس این واقعیت عمل کنند.» پس از این فراخوان بود که هزاران نفر از مناطق مختلف به سمت کوبانی حرکت کردند.

در حالی که رجب طیب اردوغان رئیس‌جمهور ترکیه، که در تاریخ ۷ اکتبر ۲۰۱۴، در دیلوک (غازی آنتپ) دربار کوبانی گفته بود: «کوبانی دارد می‌رود که سقوط کند»، اما صدها هزار نفر در بسیاری از شهرها جهان به خیابان‌ها آمدند. وقتی اردوغان گفت: «همین الان است که کوبانی سقوط کند» امید و آرزو داشت که این اتفاق رخ دهد. چون به او گفته شده بود که کوبانی به پایان تاریخ خود رسیده است. داعش، که خود دولت ترکیه و حامیانش آن را ایجاد کرده بودند، هر روز پیروزی‌های جدیدی به دست می‌آورد. اردوغان احتمال نمی‌داد که کوبانی این روند را تغییر دهد. حتی بعد از ۱۲ سال، هنوز درد این شکست را فراموش نکرده است. هر بار که کلمه «کوبانی» را می‌شنود، احتمالاً به حالت سکنه می‌افتد.

خصومت و دشمنی رجب طیب اردوغان و گرایش فاشیستی حاکم بر ترکیه علیه مردم کرد، هم‌چنان ادامه دارد. نیروهای مدافع کانتون عفرین-شهبای اعلام کردند که ارتش ترکیه در ماه اکتبر بیش از ۳ هزار و ۳۰۰ بمب در این کانتون پرتاب کرده است. ۵ نفر جان خود را از دست دادند و ۹ نفر مجروح شدند.

نیروهای مدافع کانتون عفرین-شهبای بیان حملات دولت اشغالگر ترکیه و مزدورانش در ماه اکتبر (۲۰۲۴) را اعلام کردند. در بیانیه‌ای که در همین راستا منتشر شد آمده است که اشغالگران با ۱۶۶۷ گلوله خمپاره، ۷۱۴ گلوله توپ، ۸۲۶ گلوله نازجک، ۱ گلوله اس‌پی‌جی، ۳ گلوله راکت، ۴۹ گلوله تانک، ۲۱ خودروی بمب‌گذاری شده و ۲۵ حمله انتحاری به روستاها، شهرها و مراکز کانتون حمله کردند.

جشن روز آزادی رقه

در جمع‌بندی می‌توان گفت پس از آغاز اعتراض‌های سال ۲۰۱۱ سوریه در شمال و شمال شرق این کشور، سه منطقه «فدرال» اعلام موجودیت کردند به اسم‌های جزیره، فرات و عفرین.

این سه منطقه فدرال بعدها در شکل مدیریتی آن‌جا به عنوان «کانتون» شناخته شد و تبدیل به شش کانتون حسکه، قامشلو، تل ابیض (گری سپی) و عفرین، کوبانی و شهبای شد.

بسیاری از ساکنان این مناطق کرد نیستند و حتی کردها در آن اکثریت را ندارند اما سیستم اداره شورایی این مناطق بر مبنای شیوه‌ای است که ابتدا در مناطق «روژآوا» ایجاد شد.

«روژآوا» به معنای غرب است و به کردستان سوریه، یا آن‌چه کردها غرب کردستان می‌نامند اشاره دارد.

در سال ۲۰۱۲، پس از خروج نیروهای دولتی مرکزی از استان‌های کردنشین شمال سوریه، این مناطق تحت کنترل نیروهای کرد در آمد.

مناطق آزاد شده کانتون خوانده شدند. کانتون یک نوع بخش‌بندی کشوری کوچک است که در این‌جا بخشی از کنفدراسیون‌های دموکراتیک شمال و شرق سوریه به حساب می‌آید.

یکی از این کانتون‌های معروف کنفدراسیون‌های دموکراتیک شمال سوریه کوبانی است که مقاومت اهالی آن مقابل داعش حمایت و شهرتی جهانی یافت. در آن زمان سیستم سیاسی کردستان سوریه با عنوان خودمدیریتی دموکراتیک «روژآوا» شناخته می‌شد.

مبنای روابط اجتماعی و قانونی در «روژآوا» به یک قرارداد اجتماعی مرتبط است و اداره جامعه در «روژآوا»، به شیوه خودمدیریتی دموکراتیک و از کوچکترین جوامع محلی آغاز می‌شود.

اما آن‌چه امروز فدراسیون دموکراتیک شمال سوریه و شرق سوریه خوانده می‌شود بر مبنای قراردادی است که از به هم پیوستن سه کانتون جزیره، کوبانی و عفرین ایجاد شد.

بر اساس قرار داد اجتماعی «روژآوا»، فدراسیون دموکراتیک شمال سوریه خود را متعهد به سه معیار اکولوژیک، دموکراتیک و آزادی زنان می‌داند.

آموزش و به کارگیری تمام زبان‌های موجود در تمام سطوح اجتماعی و سیاسی از دیگر موضوعات مورد تاکید در قرارداد اجتماعی «روژآوا» است.

هر کانتون «روژآوا» از انجمن‌های محلی، شهرک‌ها و ناحیه‌ها تشکیل می‌شود که آن‌ها هم انتخابات خودشان را دارند.

با این حال، به مرور کردهای سوریه خود را در دو تشکل اصلی یگان‌های مدافع خلق (ی.پ.گ) و یگان‌های مدافع زنان (ی.پ.ژ) سازماندهی کردند.

این نیروها در دوران جنگ با داعش بیش از ۱۱ هزار کشته دادند.

آن‌ها این شیوه مدیریتی را بر اساس روش خودمدیریتی دموکراتیکی تعریف می‌کنند که عبدالله اوجالان رهبر پ.ک.ک در «جلد دوم مانیفست تمدن دموکراتیک» پیشنهاد داده است.

مجله اشپیگل سال ۲۰۰۴، عنوان مصاحبه خود با آقای اوجالان را از حرف‌های او برگرفت و نوشت: «خداحافظ دولت کرد». اوجالان می‌گوید سیستم سیاسی پیشنهادی او، یعنی کنفدرالیسم دموکراتیک، ریشه در تاریخ ملت کرد دارد که هرگز دولتی نداشته‌اند.

نکته جالب در خصوص اجرای پیشنهاد سیستم سیاسی اوجالان در سوریه این بود که او خود وقتی به ناچار از ترکیه فرار کرد به عفرین در سوریه رفته بود.

عبدالله اوجالان معتقد است این شکل از اوتونومی و خودگردانی می‌تواند الگویی برای خاورمیانه باشد.

در روژآوا، نسبتاً یک جنبش انترناسیونالیست با تمام جنبه‌های آزادی‌خواهانه، برابری طلبانه، عدالت‌جویانه در جریان است. در این منطقه آزاد، هیچ کس و هیچ جریانی برای کسب ثروت و رسیدن به پست و مقام دولتی و غیردولتی مبارزه نمی‌کند. در این منطقه، انسان‌ها بدون در نظر گرفتن جنسیت، ملیت، عقاید سیاسی و مذهبی برابرند و در شوراها و نهادهای دموکراتیک خود در فضایی

رفیقانه و دوستانه و داوطلبانه دوش به دوش هم مبارزه می‌کنند. در روژآوا، مردسالاری و آپارتاید جنسی رخت بر بسته است و خود زنان بیش از همه، پیش‌گام این مبارزه هستند. در روژآوا، اعدام وجود ندارد. در روژآوا، تبعیض و ستم وجود دارد و همه شهروندان

از حقوق یک‌سان و برابری برخوردار هستند. هم‌اکنون در مدارس روژآوا، دست‌کم به سه زبان تدریس می‌شود و هیچ زبانی بر زبان

دیگر برتری ندارد. جوانان زیر ۱۸ سال کودک محسوب می‌شوند و به سربازی احضار نمی‌شوند و حق ازدواج ندارند. در روژاوا، کودک آزاری جرم است. در این منطقه، با وجود جنگ و محاصره اقتصادی، هیچ فرد و شرکتی برای کسب سود فعالیت اقتصادی و تجاری ندارد، بلکه هرگونه درآمد حاصله، به عرصه‌های رفاه و خدمات عمومی و تامین زندگی مردم اختصاص داده می‌شود و به شکل کوپراتیو اداره می‌گردد. اما در سیاست کلان اقتصادی، هنوز روژاوا مشکلات زیادی دارد. امروز گرایش‌های بورژوازی و چپ ناسیونالیست، انواع و اقسام مارک‌ها را به یگان‌های خلق روژاوا و نیروهای دمکراتیک سوریه و پیکارگران روژاوا می‌زنند. خلافت اسلامی داعش، با مبارزه یگان‌های مدافع خلق روژاوا، به حدی شکست خورد که کاملاً به حاشیه رانده شد. مدافعان زن و مرد فداکار کوبانی با حمایت‌های بین‌المللی کمونیست‌ها و همه آزادی‌خواهان جهان، با فداکاری و از جان گذشتگی زیاد از سرزمین و خانه و کاشانه‌شان به خوبی محافظت کردند. به همین دلیل، بسیاری از نهادهای مدنی و اجتماعی، سازمان‌ها و احزاب چپ، تشکل‌های کارگری، نیروهای آزادی‌خواه و انترناسیونالیست بسیاری در اقصا نقاط جهان، ده‌ها نفر از برندگان جایزه نوبل، مورخان، فیلسوفان، نمایندگان سازمان‌های اجتماعی و شخصیت‌های مشهور جهان، ۱ نوامبر ۲۰۱۴ را به‌عنوان روز تظاهرات و حمایت از قلعه مقاومت کوبانی اعلام کردند. میلیون‌ها نفر در سراسر جهان به میدان آمدند، کوبانی شهرت و آوازه جهانی شدا کرد. جهان دریافت که کوبانی و تمام منطقه روژاوا از آزادی، برابری، دموکراسی مستقیم و آینده و ارزش‌های کل بشریت دفاع می‌کند و به همین دلیل، کنفدرالیسم دموکراتیک خود را تاسیس کرده‌اند.

مناطق کردنشین سوریه در شمال خاوری، شمال و شمال باختری این کشور قرار دارند و حدود شش سال که در این منطقه حساس، کنفدرالیسم دموکراتیک و شورایی با رد فلسفه «دولت - ملت» تشکیل داده‌اند و می‌توان گفت این سیاست نوین، رمز پیروزی آن‌هاست! تاکنون نه تنها، هیچ دولتی در منطقه و جهان کنفدرالیسم دموکراتیک در روژاوا را به رسمیت نشناخته‌اند، بلکه دولت‌های منطقه با حامین بین‌المللی‌شان، همواره برای نابودی آن تلاش می‌کنند. اما این منطقه از حمایت جهانی نیروهای چپ، کمونیست، آنارشویست و انسان‌دوست و ضدجنگ برخوردار است. این نیرو پیام‌آور انترناسیونالیسم، صلح، امنیت، ثبات، شادی، آزادی، برابری، دموکراسی مستقیم، عدالت اجتماعی است!

کوبانی با جان‌فشانی و مبارزه بی‌امان زنانه آزاد شد که شعار و فلسفه «زن، زندگی، آزادی» را از فراز کوهستان‌های حماسه‌ساز به سرزمین مقاومت کوبانی بردند و آن را از وجود تبه‌کاران مورد حمایت دولت ترکیه آزاد ساختند. امروز از عفرین گرفته تا دیاربکر، مهاباد و سنندج، خرم‌آباد و شهرکرد، ایلام و سلیمانیه، از جنوبی‌ترین تا شمالی‌ترین سرحدات زاگرس، همه شهرهای کردستان هرکدام یک کوبانی هستند که منتظر آزادسازی می‌باشند. در ۱ نوامبر ۲۰۱۴ هر چهاربخش کردستان با حمایت آزادی‌خواهان جهان به پاخواستند و دولت فاشیست ترکیه، مجبور به عقب‌نشینی شد.

شهر کوبانی پس از ۱۳۴ روز محاصره و درگیری شدید، روز ۲۶ ژانویه سال ۲۰۱۵ توسط نیروهای یگان‌های مدافع خلق (YPG) و یگان‌های مدافع زنان (YPJ) و با حامیان جهانی، آزاد شد و نخستین شکست سنگین داعش را در سوریه و عراق رقم زد. در انقلاب روژاوا (کردستان سوریه)، زنان عملاً ثابت کردند که نیروی خفته‌ای‌اند که اگر آگاهانه برخیزند هیچ قدرتی توان رویارویی با آنان را نخواهد داشت. داعشی‌های بی‌رحم و این آدم‌کشان حرفه‌ای که اکثر شهرهای سوریه و عراق را به سرعت تسخیر کرده بودند، وقتی به کانتون کوبانی رسیدند، عمدتاً با ایستادگی و مقاومت تحسین برانگیز و حماسی زنان کرد، شکست سختی خوردند. داعشی‌هایی که زنان را ناقص‌العقل و جهت‌شهوتمانی حیوانی‌شان می‌شمردند، در میدان جنگ در برابر این زنان متعهد و رزمنده و نترس سخت درمانده شدند.

مبارزان زن کرد، جانانه و فرمانانه از شهرها و روستاهایشان، از کوبانی، در برابر تهدید مرگ‌بار داعش دفاع کردند. داستان واقعی جنگ، فداکاری، عشق و امید.

یکی از سرودهای جمعی دختران روژاوا:

«شاید سرنوشتم این باشد

که در سرزمین بیگانه‌ای جان ببازم،

عشقم، بدون این که ترا ببینم.

عاشقت هستم، شیرینم،

دختر چشم سیاهم.

آفتاب می‌نشیند،

شب می‌آید و من بدون تو نمی‌توانم.

عزیزم تو گلی هستی که در باغم سبز شده‌ای!»

زیرنویس:

برخی از مهم‌ترین وقایع رقه از زمان اشغال داعش عبارتند از:

۱۴ ژانویه ۲۰۱۴: نیروهای جهادی وابسته به داعش کنترل رقه را از نیروهای رقیب خود، به خصوص شاخه سوری القاعده یعنی جبهه النصره، خارج کردند و این شهر را به تصرف خود درآوردند.

۱۰ ژوئن ۲۰۱۴: داعش کنترل موصل، دومین شهر بزرگ عراق را به دست گرفت.

۲۹ ژوئن ۲۰۱۴: در یک پیام صوتی، داعش خلافت خودخوانده ابوبکر البغدادی و تشکیل دولت اسلامی عراق و سوریه را اعلام کرد. در آن زمان رقه به عنوان مرکز خلافت اسلامی که بسیاری از نیروهای جهادی منتظر پیاده شدن قواعد سخت گیرانه اسلامی در آن بوده‌اند، انتخاب شد.

۱۵ نوامبر ۲۰۱۵: جنگنده‌های فرانسوی برخی از شهرهای سوریه از جمله رقه را زیر آتش گرفتند. علت این امر، اقدام تروریستی یکی از اعضای داعش در پاریس بود که منجر به کشته شدن ۱۳۰ شهروند پاریسی شد.

۵ نوامبر ۲۰۱۶: نیروهای دموکراتیک سوریه (SDF) که شامل نیروهای کرد و عرب است، عملیات نظامی خود را برای آزادسازی رقه از چنگ داعش آغاز کردند.

۴ دسامبر ۲۰۱۶: دو عضو داعش که در حمله تروریستی در پاریس شرکت کرده بودند در حملات هوایی به سوریه طبق گزارش پنتاگون کشته شدند.

۶ ژوئن ۲۰۱۷: نیروهای دموکراتیک سوریه وارد مناطق تجمع اصلی داعش در رقه شدند.

۲۷ ژوئن ۲۰۱۷: نیروهای نظامی دولت عراق در موصل توانستند مسجدی را که در آن ابوبکر البغدادی اعلام خلافت کرده بود را تسخیر کنند.

۲ جولای ۲۰۱۷: بیش از هزار نفر از نیروهای دموکراتیک سوریه به خط مقدم مبارزه با داعش در رقه رسیدند.

۴ جولای ۲۰۱۷: نیروهای دموکراتیک سوریه وارد مناطق نزدیک «دیوار رفیق» در محله قدیمی رقه که محل اصلی حضور نیروهای داعش بود، شدند. برخی گزارش‌ها خبر از تجمع صدها داعشی در همین منطقه می‌دادند.

۲۰ سپتامبر ۲۰۱۷: گزارش‌هایی از تصمیم هسته مرکزی نیروهای داعش برای تشویق نیروهای خارجی جهت انجام حملات تروریستی در اروپا منتشر شد. گزارشی که در اصل از ناامیدی داعش برای ماندن در رقه و سوریه خبر می‌دادند.

۱۲ اکتبر ۲۰۱۷: نیروهای دموکراتیک سوریه اعلام کردند که بیش از ۹۰ درصد شهر رقه را به اختیار خود درآورده‌اند. باقی‌مانده شهر توسط ۴۰۰ داعشی اشغال شده است.

۱۴ اکتبر ۲۰۱۷: آخرین نبردها بین نیروهای دموکراتیک سوریه و تروریست‌های جهادی باقی‌مانده داعش در رقه انجام گرفت.

۱۷ اکتبر ۲۰۱۷: عملیات آزادسازی رقه از چنگ داعش رسماً به پایان رسید.

شنبه دوازدهم آبان ۱۴۰۳-دوم نوامبر ۲۰۲۴